

§ 16.

Skulde Godsæteren antage, at der ved Af-
saaelsen af noget til Fæstegaarden hørende
Grundstykke, paa Grund af dettes Beliggenhed
eller andre saadanne Forhold, vilde paaføres
ham et særegt Tab, kan han herom fremsætte
sin Paaastand for Taxationscommissionen, som
ved Mægling imellem Parterne bør søge at
tilveiebringe en mindelig Udjevning af dette
Punkt, og, dersom en saadan ikke kan opnaaes,
ved Kendelse afgjøre, hvorvidt saadanne enkelte
mindre Dele bør affondres fra Fæstegaarden
og forbeholdes Jorddrothen, imod en forholds-
mæssig Afgang i den efter § 10 bestemte Kjøbe-
sum. I Tilfælde af en saadan Fraskillelse er
dog Brugerens, i Mangel af anden Overens-
komst herom, berettiget til at beholde det af-
fondrede Grundstykke til Benyttelse paa samme
Maade som hidtil, saalænge han eller hans
Enke beholder Gaarden, imod at han derfor
vedbliver at svare en forholdsmæssig Deel af
de hidtilværende aarlige Afgifter.

§ 17.

De Bevillinger til ved Fæsteledighed at
inddrage Fæstejord, som maatte være meddeelte
forinden nærværende Lovs Kundgjørelse, be-
holde i Almindelighed deres Retskraft, uanset
Bestemmelserne i denne Lov. Dog har Gods-
æteren, saafremt en saadan Bevilling ikke lyder
paa et eller flere bestemte Fæstesteder, men paa
Fæstejord i Almindelighed, førend denne Lov
kommer til Anvendelse, bestemt at opgive for
Judenrigsministeriet, hvilke Jorder han vil
have den anvendt paa, da han ellers ikke vil
kunne benytte samme.

Efterlade de nærværende Fæstere af disse
Gaarde sig Livsarvinger eller Svigerbørn, da
bliver der af Statskassen at udbetale til disse
det Beløb som ifølge § 14 skulde have været
fradraget Stedernes virkelige Værdi som fri
Eiendom i Handel og Wandel, dersom Fæsterne
kunde have forlangt Stederne overdragne til
Eiendom efter denne Lov. Dette Beløb bestem-
mes ved Taxationer der i det Hele foretages
saaledes, som i det Følgende bestemmes for
Taxationerne af de Gaarde, der i Medhold af
nærværende Lov forlanges til Eiendom af Fæ-

sterne, alene med den Undtagelse, at Staten
træder istedetfor Godsæteren.

Cap. III.

Om Kjøbesummens Berigtigelse og
Udkomstdocumentets Udstedelse m. m.

§ 18.

Kjøberen er i Almindelighed pligtig til
contant at udbetale i den første 11te Juni
eller 11te December Termin, som falder 3 Maa-
neder efterat Kjøbesummen er bestemt, en Fem-
tedeel af denne. De $\frac{4}{5}$ er han berettiget til
at afgjøre ved at udstede for samme, til den
i det Følgende omhandlede kongelig garantes-
rede Creditkasse, sin Obligation paa ustemplet
Papiir, lydende paa $4\frac{1}{2}$ pCt. aarlig i Rente
og Afdrag og med 1ste Prioritets Panteret i
den Gaard, der skal blive hans Eiendom.
Foraauidt imidlertid Beløbet af disse $\frac{4}{5}$ ikke
er deelbart med 50, skal ogsaa det Overflø-
dende udbetales tilligemed den ene Femtedeel,
ligesom ogsaa de i det Følgende fremsatte sær-
egne Bestemmelser (§ 52), hvorved den oven-
anførte almindelige Regel modificeres, blive at
iagttage.

§ 19.

Kjøberen er i alle Tilfælde berettiget til
at indbetale det, han contant har at udrede,
til Creditkassen, for at det af denne atter kan
udbetales til rette Vedkommende, og han er
forpligtet til at iagttage Saadant, naar Gaar-
den tilhører et Fideicommiss, et Embede eller
en offentlig Stiftelse, eller han vil sikke sig
imod Paafrav af dem, der maatte have Panter-
ret eller anden reel Ret i den afhændede Eiend-
dom.

§ 20.

Naar Creditkassen saaledes har modtaget
den contante Udbetaling, som Kjøberen har at
erlægge, saavel som dennes Panteobligation for
den øvrige Deel af Kjøbesummen, udsteder den
herom en Attest, hvori det Sted, der er
Gjenstand for Handelen, nøiagtigt betegnes i
Genhold til Taxationsforretningen. Denne
Attest udfærdiges in duplo, og sendes til